

РЕШЕНИЕ

№ 3105

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1975** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП), чрез адв. А. срещу Решение (без номер) от 12.01.2021 г. по нахд № 8293/2021 г. по описа на СРС, НО, 8 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-0043453/22.04.2021 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл. 209 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ ., на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 64, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК, поради което се иска неговата отмяна. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, спазени са стриктно императивните разпоредби на ЗАНН като Наказателното постановление е издадено от компетентен орган и се явява законосъобразно и мотивирано. Искането до съда е за отмяна на решението и потвърждаване на НП като законосъобразно. Алтернативно моли делото да бъде върнато за ново разглеждане. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение присъдено в районен съд, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

По делото е постъпил отговор на касационната жалба от 16.02.2022 г., в който са изложени съображения за неправилност и неоснователност на същата. Счита за неоснователно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, защото същото е в размер на минимума от 300 лв. и е съобразен с Наредба № 1/2009 г. на ВАдвС (чл. 18, ал. 2 вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1). Обяснява, че сумата от 60 лв. представлява заплатено ДДС, а не увеличение на размера на самото възнаграждение. В проведеното по делото открито заседание, касаторът, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба на 16.03.2022 г. от пълномощника, с която възразява да се даде ход на делото.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, представлява се от адвокат Г., който оспорва касационната жалба и поддържа отговора на касационната жалба. Претендира присъждане на разноските по делото, съобразно представен списък.

СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че на 11.02.2021 г. служители на КЗП – С. са извършили проверка в търговски обект – магазин „S.“, находящ се в [населено място], [улица], № 48, МОЛ „С.“ било установено, че в обекта се предлагат пръстени, гривни, часовници, колиета, обеци, аксесоари като на витрината имало поставена информационна табела, указваща 14% отстъпка на нова колекция и адрес за онлайн продажба – около 70 % от предлаганите за продажба стоки са без табели с отразена нова и стара цена. Нарушението е извършено на 11.02.2021 г. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, но е преценил, че са издадени при допуснати нарушения на разпоредбите на чл. 42, т.4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени писмените доказателства. Настоящият състав на АССГ споделя изводите на СРС, че както в АУАН, така и в НП липсват съставомерните признаци от обективна страна, както и не са отразени обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение. Видно от съдържанието им е посочено единствено, че търговецът не е спазил задължението си

съобщението за намаление на цените на стоките в обекта да е направено по един от следните начини: чрез поставяне на новата цена до старата, която е зачертана, или чрез думите „нова цена“ и „стара цена“, последвани от съответните суми, или чрез посочване на процент на намалението, като новата цена се поставя до старата цена, която е зачертана, с което ответникът по касация не е спазил вмененото му задължение по чл. 64 от ЗЗП. Не са въведени данни за конкретни стоки, липсва посочване на точното място на поставянето им. Единствено е посочено обобщено, че „около 70 % от предлаганите за продажба в обекта са без табели..“ Някои от тези факти се съдържат в Протокола от извършена проверка, но те не са възпроизведени нито в АУАН, нито в НП, което безспорно представлява съществено процесуално нарушение, довело до неяснота у наказания, за какво е подведен под административно-наказателна отговорност, както и е ограничило правото му на защита, което само по себе си е достатъчно основание за отмяна на обжалваното НП. Правилни са и изводите на СРС относно констатирания друг порок в НП, а именно, че за извършването на едно нарушение на чл. 64, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗП, дружеството е санкционирано с три отделни наказания „имуществена санкция“ на едно и също основание. Налице е противоречие във волята на АНО, който в обстоятелствената част на НП изрично е посочил, че се касае за едно нарушение, след което дружеството е санкционирано за три нарушения.

По разноските:

Не се споделя възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение присъдено както в районен съд, така и пред настоящата инстанция, тъй като същото е в минимален размер съобразено с чл. 36 от Закона за адвокатурата във връзка с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 /09.07.2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения.

С оглед изхода на делото на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 360 лв. за адвокатско възнаграждение, видно от представената по делото фактура с № [ЕГН]/01.04.2022 г.

По така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 12.01.2021 г. по нахд № 8293/2021 г. по описа на СРС, НО, 8 с-в, с което е отменено НП № К-0043453/22.04.2021 г., издадено от директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б..

ОСЪЖДА КЗП да заплати на [фирма] сумата в размер на 360 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.